S & S POWER SWITCHGEAR LTD

lwn.

TOPRANK CORPORATION SDN BHD

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, KUALA LUMPUR
WAN ADNAN MUHAMAD H
[GUAMAN NO: D4-22-1865-2000]
10 OKTOBER 2004

PROSEDUR SIVIL: *Kos - Jaminan kos - Permohonan defendan bagi suatu jaminan kos terhadap plaintif - Plaintif sebuah syarikat asing - Sama ada plaintif mempunyai keupayaan - Sama ada plaintif mempunyai peluang baik untuk berjaya selepas perbicaraan - Imbangan keadilan*

Ini adalah rayuan defendan terhadap keputusan yang dibuat oleh timbalan pendaftar untuk menolak permohonan mereka bagi suatu jaminan kos sejumlah RM100,000 atau jumlah yang dianggap sesuai oleh mahkamah terhadap plaintif, sebuah syarikat yang ditubuhkan di negara India. Plaintif membuat tuntutan atas barangan yang dihantar serah kepada defendan atas permintaan defendan atau sebagai alternatif atas akaun ternyata yang telah dipersetujui oleh kedua-dua pihak. Defendan tidak menafikan bahawa plaintif telah membekalkan barangan tersebut kepada defendan untuk dibekalkan kepada TNB Bhd. ('TNB') tetapi mengakui tidak membuat bayaran kepada plaintif walaupun bayaran telah dibuat oleh TNB kepada defendan. Defendan berbuat demikian kerana mendakwa bahawa barangan yang dibekal oleh plaintif cacat dan defendan terpaksa menanggung kos pembaikan yang besar ke atas barangan tersebut.

Diputuskan (menolak rayuan defendan):

[1] Setelah meneliti afidavit dan hujah bertulis kedua-dua pihak, permohonan defendan di lampiran ditolak kerana ia dibuat berdasarkan kebimbangan defendan terhadap keupayaan plaintif. Tetapi mahkamah ini berpuas hati dengan penjelasan plaintif berkenaan status dan keupayaan mereka melalui afidavit mereka. Walaupun adalah tidak dinafikan plaintif adalah syarikat asing tetapi plaintif mempunyai aset dalam syarat usaha sama di antara plaintif dan defendan. Daripada tuntutan plaintif dan pembelaan defendan, plaintif mempunyai peluang baik untuk berjaya selepas perbicaraan.

Defendan tidak menafikan terhutang kepada plaintif tetapi hanya mendakwa barangan yang dibekalkan oleh plaintif kepada TNB adalah defektif sedangkan TNB telah membayar kepada defendan atas barangan tersebut. Budi bicara yang diberi kepada mahkamah ialah untuk menegakkan keadilan yang saksama. Dalam hal keadaan kesuluruhan berdasarkan latar belakang kes ini, imbangan keadilan hendaklah diberi kepada plaintif meneruskan tindakan mereka ke atas defendan. (ms 307 f-g & 308 a)

Kes-kes yang dirujuk:
Crozat v. Brogden [1894] 2 QB 30 ***(dirujuk)***
Gateway Land Pte Ltd v Turner (East Asia) Pte Ltd [1988] 1 MLJ 416 ***(dirujuk)***
Kasturi Palm Products v. Palmex Industries Sdn Bhd [1986] 2 MLJ 310 ***(dirujuk)***
Salchi SPA v. Ler Cheng Chye (No 2) [2000] 1 MLJ 556 ***(dirujuk)***
Porzelack KG v. Porzelack (UK) Ltd [1987] 1 All ER 1074 ***(dirujuk)***
Quality Tractors (M) Sdn Bhd v. United Asian Bank Bhd [1980] 1 MLJ 95 ***(dirujuk)***

Perundangan yang dirujuk:
Rules of the High Court 1980, O. 23 r. 1(a)

Bagi pihak plaintif - T/n Zul Rafique & Partners
Bagi pihak defendan - T/n Zaid Ibrahim & Co

Dilaporkan oleh Suresh Nathan

PENGHAKIMAN

Wan Adnan Muhamad H:
Melalui suatu notis rayuan kepada hakim dalam kamar di Lampiran 24, defendan iaitu Toprank Corporation Sdn Bhd tidak berpuas hati terhadap keputusan yang dibuat oleh Timbalan Pendaftar pada 23 Mac 2002 menolak permohonan mereka bagi suatu jaminan kos (security for cost) sejumlah RM100,000 atau jumlah yang dianggap sesuai oleh mahkamah terhadap plaintif iaitu S&S Power Switchgear Ltd, sebuah syarikat yang ditubuhkan di negara India.

Pada 18 Februari 2003 saya menolak permohonan defendan (Lampiran 24).

Secara ringkas saya mengutarakan latar belakang tindakan sivil oleh plaintif terhadap defendan. Adalah tidak dipertikaikan bahawa plaintif ialah sebuah syarikat asing. Plaintif membuat tuntutan atas barangan yang dihantar serah kepada defendan atas permintaan defendan atau sebagai alternatif atas akaun ternyata (account stated) yang telah dipersetujui oleh kedua-dua pihak.

Dalam pembelaan, defendan tidak menafikan yang plaintif telah membekalkan "Switchgear 11KV" dan "Switchgear 22KV" kepada defendan untuk dibekalkan kepada TNB Berhad.

Defendan mendakwa bahawa perjanjian jual beli di antara plaintif dan defendan tertakluk kepada perjanjian defendan dan TNB.

Defendan mengakui tidak membuat bayaran kepada plaintif walaupun bayaran dibuat oleh TNB kepada defendan atas barangan yang dibekalkan oleh plaintif. Alasan defendan tidak membayar plaintif ialah defendan mendakwa barangan yang dibekal plaintif cacat dan defendan terpaksa menanggung kos pembaikan yang besar atas barangan tersebut.

Antara alasan yang dikemukakan oleh defendan menentang permohonan di Lampiran 24 ialah seperti berikut:

1. Plaintif adalah entiti asing yang menetap di India yang mana di luar bidang kuasa;

2. Plaintif terletak di Chennai (dahulu dikenali sebagai Madras) yang dikecualikan dari Jadual Pertama Akta Penguatkuasaan Penghakiman Bersaling;

3. Kemungkinan plaintif tidak mampu membayar kos defendan sekiranya defendan berjaya dalam pembelaan dan tuntutan balas, memandangkan terdapat tindakan lain yang diambil oleh plaintif;

4. Defendan mempunyai pembelaan yang bermerit dan tuntutan balas yang sah bernilai melebihi RM4 juta dan berkemungkinan berjaya dalam kes ini adalah tinggi.

Mengikut peruntukan A. 23 Kaedah-Kaedah Mahkamah Tinggi 1980 (KMT), mahkamah mempunyai budi bicara meluluskan permohonan bagi suatu kos jaminan jika wujud empat keadaan. Dalam kes bicara pemohon defendan adalah berlandaskan plaintif ialah entiti asing yang menetap di luar bidang kuasa mahkamah (sila lihat A. 23 k. 1(a) KMT).

Adalah jelas bahawa mahkamah mempunyai budi bicara sama ada untuk membuat perintah mengenai kos jaminan, sama ada melayan atau menolak permohonan pemohon. Pada pendapat saya budi bicara hendaklah digunakan dengan mengambil kira hal keadaan keseluruhan. Jadi, bukan suatu kepastian bahawa bila mana membabitkan tuntutan oleh plaintif asing yang menetap di luar bidang kuasa, maka mahkamah hendaklah menentukan suatu jumlah untuk kos jaminan. Dalam kes *Kasturi Palm Products v. Palmex Industries Sdn Bhd* [1986] 2 MLJ 310, mahkamah memberi kos jaminan bukan atas asas plaintif adalah syarikat asing – sila lihat kes *Salchi SPA v. Ler Cheng Chye (No. 2)* [2000] 1 MLJ 556.

Adalah suatu prinsip nyata bahawa permohonan kos jaminan harus ditolak jika sekiranya ia adalah 'oppressive'. Sila lihat kes *Gateway Land Pte Ltd v. Turner (East Asia) Pte Ltd* [1988] 1 MLJ 416; *Quality Tractors (M) Sdn Bhd v. United Asian Bank Bhd* [1980] 1 MLJ 95.

Mahkamah hendaklah juga mengambil kira berkemungkinan plaintif berjaya dalam tuntutannya (sila lihat kes *Porzelack KG v. Porzelack (UK) Ltd* [1987] 1 All ER 1074.

Adalah wajar mahkamah memberi pertimbangan kepada kemungkinan besar defendan gagal dalam pembelaannya. (Sila lihat kes *Crozat v. Brogden* [1894] 2 QB 30).

Setelah meneliti afidavit dan hujah bertulis kedua-dua pihak, saya memutuskan untuk menolak pemohon defendan di Lampiran 24 kerana permohonan defendan dibuat berdasarkan kebimbangan defendan terhadap keupayaan plaintif. Tetapi saya berpuas hati dengan penjelasan plaintif berkenaan status dan keupayaan mereka melalui afidavit mereka (Lampiran 20 dan Lampiran 15). Walaupun adalah tidak dinafikan plaintif adalah syarikat asing tetapi plaintif mempunyai aset dalam syarat usaha sama (JV) di antara plaintif dan defendan.

Daripada tuntutan plaintif dan pembelaan defendan, saya berpuas hati yang plaintif mempunyai peluang baik untuk berjaya selepas perbicaraan. Defendan tidak menafikan terhutang kepada plaintif, tetapi hanya mendakwa barangan yang dibekalkan plaintif kepada TNB adalah defektif sedangkan TNB telah membayar kepada defendan atas barangan tersebut.

Budi bicara yang diberi kepada mahkamah ialah untuk menegakkan keadilan yang saksama. Dalam hal keadaan keseluruhan berdasarkan latar belakang kes ini, pada hemat saya imbangan keadilan hendaklah diberi kepada plaintif meneruskan tindakan mereka ke atas defendan.

Lagipun tindakan plaintif terhadap defendan bukan tidak bermerit. Berdasarkan latar belakang kes ini, mahkamah seharusnya berwaspada supaya tidak menjadi batu loncatan membolehkan sesiapapun mengambil kesempatan meneguk di air keroh. Mempastikan keadilan adalah tanggungjawab terpenting yang dipikul oleh mahkamah. Kos tindakan adalah tanggungjawab sampingan yang tidak boleh mengatasi pertimbangan untuk menegak keadilan.